

אמרי שפר אוסף 'רעב'

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אבות מחפשים סגולות ל'תפילת הילדים בשבת' 'השקעה בלימודים'. מחנכים מדברים על 'מידות טובות ו'יחס לזולת'. אין הבנים והתלמידים קולטים את מה שאנו אומרים – כמו שקולטים את אשר אנו עושים!

אין אדם בלי ניסיונות. החיים רצופים ניסיונות, לא תמיד קל לעמוד בהם, נדרשים מן האדם אמונה איתנה וכוחות נפש גדולים. אבל שום דבר לא בא בלי סיבה ותכלית. הקב"ה מעמיד את האדם בניסיון כדי להשיג איזו תכלית. אילו היה האדם יודע מראש את תכלית ומטרת הניסיון; אילו היה יודע לאיזו דרגה רוחנית נשגבה יעפיל על ידי עמידה בניסיון; אילו היה יודע איזה שכר יקבל על כך - היה עומד בניסיונותיו בשמחה ובגבורה.

אל תבזבזו זמן בלהכות על הקיר בתקווה שיהפוך לדלת.

אם אנשים היו יודעים עד כמה החיוך שלהם מוסיף בריאות לקשיש שנקלע מולם, הם היו רודפים אחר המצווה הזו בכל יום.

אמרו חז"ל, שאברהם אבינו האכיל את המלאכים בשלוש לשונות של חרדל. הגאון מוילנא אמר לתלמידיו, כי יש שלש מידות טובות באנשים כשרים, ונרמזות הן במילה "בחרדל": בחר - דל = בוחר בדלים, כלומר, אוהב עניים. חדל - רב = אינו רוצה הרבה, כי אם מסתפק במועט. חרד - לב = לבבו חרד לדבר ה'.

אנו אומרים בתפילת יהי רצון בברכת החודש "חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא" וחוזרים ואומרים "שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים", כי באמצע ביקשנו "חיים של עושר וכבוד", על כן מבקשים גם על יראת שמים לאחר שנזכר לעושר וכבוד (דברים נעימים)

אסור להפסיד פירות שביעית, שנאמר (פ' בהר, כ"ה, ו') "והיתה שבת הארץ לכם לאכלה", ודרשו חז"ל לאכלה ולא להפסד, ואפילו דבר מועט אסור להפסיד (מוכח לגבי הפרשת חלה, גמ' בכורות דף י"ב ע"ב, מהרי"ט אלגאזי הל' חלה סק"ב ד"ה והנה לפי כתב.)

בין המצוות הקשות ביותר לקיום היא מצות עונג שבת. ומדוע? כי סעודות השבת הנן דשנות וערבות, והאדם צריך לכוון שאכילתו תהא לשם שמים ולא לעונג הגוף. (ה"בן איש חי")

בישל או טיגן מאכלים עם פירות שביעית, כגון שטיגן שניצל בשמן של שביעית, או שאפה עוף עם שזיפים] plums, או שבישל מרק ירקות מירק אחת של שביעית, יש גם באותם המאכלים קדושת שביעית ואסור להפסידם ודין שאריות התבשיל כדין שאריות של שביעית.

בכוחו של אדם להפוך מבוי סתום לפרשת דרכים.

בפרשת מטות מסופר שכשחזרו בני ישראל מהמלחמה באו הממונים למשה רבנו ואמרו לו: 'עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה... ולא נפקד ממנו איש', כלומר הם ראו שכולם חזרו מהמלחמה בריאים ושלמים ולכן הם תרמו למשכן תרומה גדולה מאוד. אתה מגיע הביתה כל יום וב"ה 'לא נפקד ממנו איש', כולם נמצאים וכולם בריאים, אתה קם בבוקר, והידיים והרגליים וכל שאר האיברים עובדים ומתפקדים כראוי, האם עלה בדעתך להודות על כך לבורא? אתה יודע אצל כמה אנשים זה לא כך? אתה יודע שלהיות בריא זה לא מובן מאליו? עצור, פשוט עצור את מרוץ החיים לרגע, הרם את עיניך לשמים, אמור בכוונה 'מזמור לתודה', תודה להקב"ה

על כל מה שיש לך, וגם על מה שאין לך, אל תחכה לסיבות מיוחדות כדי להודות, פשוט תתרגל להודות כל הזמן, כי טוב ה' לעולם חסדו (ע"פ "טיב התורה" – מטות)

בשנה זו, אי אפשר סתם לקנות כל פרי הבא לידו מכל חנות שנכנס אליו, וכן אי אפשר לאכול בכל מקום שרגיל בו אלא כל אחד צריך להיות ערני ומיודע למקור הפירות שקונה או אוכל ותחת איזה השגחה הן נמצאים שהרי יש בעניין הרבה בלבול.

ה'אמרי חיים' היה אומר, שדיבורו של האדם דומה לריחות הנודפים מן הסיר. לפי הריח ניתן לדעת מה מתבשל בתוך הסיר, כן גם לפי דיבורי האדם - אפשר לדעת מיהו האדם ומהי דרגתו הרוחנית.

ה'אמרי חיים' מויז'ניץ זצ"ל אמר פעם, שחביב עליו מטבע הלשון הנהוג בארץ ישראל, שאומרים על כל דבר 'הכל בסדר', כי באמת כל העניינים שעוברים על האדם בכל השנה כולם שורשם בליל הסדר... [וכבר ידוע כמה היה אותו צדיק משתוקק בכל השנה ללילה קדוש זה של ליל הסדר.

ה'אמרי חיים' מויז'ניץ זצ"ל: היה אומר "צא הלחם בעמלק מחר" (שמות יז, ט), יש עמלק מיוחד, כח טמאה ושמו: עמלק מחר... מחר להיות טוב. ממחר אתחיל להשתפר. למה ממחר? כאן ועכשיו.

האמת אוהבת להיות עירומה, אין היא סובלת כל מלבוש וכל כסות ומאחר שהבריות מטבעם צנועים הם ובעלי בושה, הרי הם מתביישים להתקרב אליה